

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14Csp/103/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517204792
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2517204792.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Dominikou Horváthovou v spore žalobcu Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. X.Q. X/X, XXX XX D., právny zástupca: Sidor a partneri, s. r. o., IČO: 52 635 970, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanej: PROFI CREDI Slovakia, s.r.o., IČO: 35 795 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právny zástupca: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 41,86 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 41,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 41,86 eur od 11.04.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd dňa 05.10.2017 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu vo výške 41,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 41,86 eur od 21.01.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 22.06.2015 žalobca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Uvedená Zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V Zmluve je uvedená RPMN zmätočným spôsobom nakoľko je v bode 5. (Údaje o požadovanom revolvingovom úvere) Zmluvy uvedená iná RPMN ako v bode 6. (Údaje o schválenom revolvingovom úvere). Uvedené rozdielne výšky RPMN boli pre žalobcu ako spotrebiteľa nejasné a zmätočné, keďže neboli definitívne, žalobca sa nemohol kvalifikovane rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu vstúpi alebo nie. Schválená RPMN vo výške 24,90% uvedená v predmetnej Zmluve (v bode 6. Údaj o schválenom revolvingovom úvere) nezodpovedá (v neprospech žalobcu) skutočnej výške RPNIN vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, počet a výšku splátok. Súčinom je možné získať údaj, z akej výšky úveru (istiny) žalovaný pri výpočte mesačnej splátky vychádzal tj. 42 x 35,71 EUR a výslednou je suma zaokrúhlená na celé eurá a to 1.500 EUR, ktorá mala byť žalovaným poskytnutá a predstavuje tak (fiktívnu) istinu, z ktorej je úver úročený. Žalovaný tak poskytol úver vo výške 1.350 EUR t.j. znížený 0150 EUR, ktorý predstavuje poplatok za poskytnutie úveru. Ak sa vychádza z výšky skutočne a preukázateľne poskytnutého plnenia veriteľom vo výške 1.350 EUR, pri výške mesačnej splátky 46.99EUR, splatnosti 42 mesiacov a do celkových nákladov (RPMN) by zahrnul poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 EUR výslednou je RPMN vo výške 37,06%. Odplata pri spotrebiteľských úveroch a pôžičkách nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú mieru odplaty určenú nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov. Zo

súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok 2015 ku dňu 31.03.2015 tabuľky zverejnenej na stránke Národnej banky Slovenskej republiky, tiež Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky pre spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou nad 1 do 5 rokov vrátane pre Ostatné spotrebiteľské úvery predstavovala RPMN 13,83%. Žalovaný v Zmluve neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. čo znamená, že výška úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Keďže dohodnutá výška úrokovej sadzby takmer dvojnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, ide o neplatný právny úkon. V zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v Zmluve jasne určená pevným dátumom. aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal dostatočné informácie na kvalifikované rozhodnutie. Na základe uvedeného hodnotí úver ako bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný so žalobcom spoločne so Zmluvou uzavrel dňa 22.06.2015 aj Dohodu o poskytovaní služieb, závislú na Zmluve o úvere, ktorá je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a občianskym zákonníkom. Na základe tejto Dohody o poskytovaní služieb žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi služby spočívajúce v odklade splatnosti splátok, informácií o zostávajúcich záväzkoch, informácií pred splatnosťou splátky, informácií o prijatí platby, prepárovaní platby na príslušnú zmluvu, podpore call centra. Za túto službu žalovaný zinkasoval odplatu mesačne vo výške 2,58 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, ktorá predstavovala sumu 34,83 EUR mesačne, celkovo 1.462,86 EUR, čo je ďalšie navýšenie nákladov spotrebiteľa 0 98 % a predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca ku dňu podania žaloby na súd, zaplatil splátky vo výške 1.391,86 EUR. Vzhľadom k vyššie uvedenému a preto. že Zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Preplatok (nad rámec poskytnutej istiny) vo výške 41,86 EUR (vrátane odplaty z neplatnej Dohody o poskytnutí služieb) tak zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu v celkovej výške 41,86 EUR. Žalobca požaduje vrátiť preplatok späť z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 41,86 EUR odo dňa 21.02.2017 (uvedený dátum je dňom, keď žalovaný už vedel, že sa bezdôvodne obohatil na žalobcu a mal dostať čas obohatenie vrátiť, na účet žalobcu) až do zaplatenia. Predložil nasledovné listiny, ktoré žiadal vykonať ako dôkaz: Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.06.2015, Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.06.2015, Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. 8500119551, Zmluvné dojednania, splátkový kalendár, list - úverová zmluva - predsporová výzva zo dňa 21.02.2017, list zo dňa 24.02.2017, výpis z účtu, Oznámenie o zosplatnení zo dňa 16.03.2017.

3. K žalobe sa vyjadril žalovaný elektronickým podaním doručeným súdu dňa 23.04.2018 a uviedol, že rozdielna RPMN vo bode 5 a 6 Zmluvy nemôže byť rovnaká, lebo v bode 5 ide o RPMN predpokladanú a v bode 6 je určená (nie dohodnutá) v čase uzavretia Zmluvy a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/839/2015. Namietol, že žalobcovi nebola poskytnutá nižšia suma úveru, ale bol započítaný poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol aj zohľadnený pri výpočte RPMN. Dohoda o poskytovaní služieb je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Do RPMN sa nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Pokiaľ ide o najvyššiu prípustnú výšku odplaty je potrebné sa spravovať § 1 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenie Občianskeho zákonníka: odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej RPMN pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Obvyklou odplatom je priemerná odplata určená bankovými subjektami vo výške 13,83%, jej povolený dvojnásobok je 27,66%. Ďalej namietol, že údaj o konečnej splatnosti úveru neabsentuje, lebo sú súčasťou zmluvných dojednaní v čl. 4.5, z čl. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva aj údaj o trvaní zmluvy (doba neurčitá). Takisto nemožno namietat ako absentujúcu náležitosť zmluvy členenie splátok na zložky istina, úrok a iné poplatky, poukázal na nález Ústavného súdu SR III. ÚS 341/07 a uznesenie Najvyššieho súdu 6MCdo 22/2010. Žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Predložil: štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.06.2015, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za 1. štvrtrok 2015.

4. Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca elektronickým podaním doručeným súdu dňa 01.06.2018, pričom uviedol k rozdielne uvedenej RPMN vo bode 5 a 6. Zmluvy, že predpokladom uzavretia zmluvy je návrh toho, kto mieni zmluvu uzavrieť. Zmeny návrhu zmluvy je potrebné považovať za návrh nový. Pokiaľ žalobca predložil návrh zmluvy a tento bol „prijatý“ v zmenenej forme, zmluva nebola uzavretá, poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 13Co/1266/2014 a Krajského

súdu v Prešove sp. zn: 17Co/73/2016. Do sumy celkovej výšky úveru nemožno zahŕňať nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky, napr. poplatky, úroky, provízie atď., preto ak v Zmluve dohodnutú celkovú výšku úveru 1.500,- eur veriteľ krátil o sumu 150,- eur a vyplatil len sumu 1.350,- eur, postupoval v rozpore so právnymi predpismi o ochrane spotrebiteľa, poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 18Co/109/2011.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav veci:

6. Zo Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.06.2015 vyplynulo, že ju uzavreli žalobca v pozícii dlžníka a žalovaný na strane veriteľa, pričom v časti 5. sa nachádzajú údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere a v časti 6. údaje o schválenom úvere: mesačná splátka 81,82 eur, úverová čiastka - úverový limit 1.500,- eur, počet splátok 42, mesačná splátka 46,99 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.123,58 eur, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) 24,90 %, ročná úroková sadzba 17,40 %, priemerná RPMN 37,67%, poplatok za poskytnutie úveru 150,- eur.

7. Z Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.06.2015 súd zistil, že ju uzavreli žalobca v pozícii zákazníka a žalovaný na strane poskytovateľa služieb, pričom v bode 7.1 sa uvádza, že zákazník zaplatí mesačne odplatu za poskytnutie služieb vo výške 2,58% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Podľa č. II ide o služby: informácia o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú sumu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom.

8. Zo splátkového kalendára vyplynul rozpis mesačných splátok od 01.08.2015 v konštantnej výške 81,82 eur do 01.01.2019. Z výpisu z účtu vyplynulo, že žalobca uhradil splátky dvoma platbami, napr. dňa 15.11.2016 s označením 17 splátka suma vo výške 87,17 eur a následne suma vo výške 17,43 eur takisto označená 17 splátka.

9. Z listu - úverová zmluva - predsporová výzva zo dňa 21.02.2017 súd zistil, že ju adresoval žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovanému s tým, že považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Súčasne vyzval žalovaného na podpis dohody o urovnaní, na základe ktorej príde k určeniu povinnosti žalobcu uhradiť len istinu úveru a vyhotovenie nového splátkového kalendára. Na list reagoval žalovaný listom zo dňa 24.02.2017 s tým, že nie je jednoznačné zastúpenie žalobcu a z uvedeného dôvodu nie je možné s ním ďalej komunikovať.

10. Z Oznámenia o schválení úveru zo dňa 22.06.2015 vyplynulo, že schválený úver je vo výške 1.500,- eur, splatnosť úveru 42 mesiacov. Výška mesačnej splátky je 46,99 eur, splátka podľa Dohody o poskytnutí služby 34,83 eur, celkovo platba na úhradu 81,82 eur. Konečná splatnosť úveru 01.01.2019.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), účinného v čase uzatvorenia Zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie

peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), g) a k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) a d) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

19. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

20. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Súd zmluvu medzi sporovými stranami považoval za spotrebiteľskú, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobcovi ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcu, ktorý obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť.

24. Pokiaľ ide o náležitosť Zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, súd je toho názoru, že Zmluvy predpísanú náležitosť neobsahovala. Formuláciu obsiahnutú v § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosť „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“, vzhľadom na jeho jednoznačnú gramatickú formuláciu nie je možné vykladať inak ako, že v čase účinnosti predmetného ustanovenia zmluvy o spotrebiteľských úveroch museli obsahovať ako zákonom predpísanú obligatórnu náležitosť termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Opačný výklad, do úvahy ani logicky neprichádzajúci, že by tento termín nemal byť obligatórnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy, by bol v priamom rozpore s jednoznačným ustanovením zákona a išlo by o neprípustný výklad contra legem. Je potrebné zdôrazniť, že zákon v citovanom ustanovení vyžaduje, aby konečná splatnosť spotrebiteľského úveru bola obsahom priamo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a nie iných hoci súvisiacich listín - Zmluvných dojednaní alebo Oznámenia o schválení úveru. Osobitne súd zdôrazňuje, že inkorporačná klauzula zmluvných dojednaní sa nachádza „ukrytá“ v bode 14 začlenená do článku „Sankcie“, čo je možné z pozície bežného spotrebiteľa ľahko prehliadnuť. Žalobca nemal v čase uzavretia Zmluvy ako zväžiť okolnosť, kedy nastane konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, teda dokedy bude úver splácať. Obdobne je tomu tak aj v prípade náležitosti - doby trvania zmluvy, čo má za následok hodnotenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (por. napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn.: 25Co/236/2018).

25. V tomto smere nemožno opomenúť spôsob, ktorý žalovaný zvolil počas kontraktačného procesu. Zo Zmluvy je zrejmé, že dňa 17.06.2015 došlo k vyplneniu len bodu 5 Zmluvy - údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere a len časti bodu 6 - údaje o schválenom úvere. Až dňa 22.06.2015, keď Zmluvu podpísal aj veriteľ (žalovaný) došlo k jej uzavretiu a tu je potrebné zdôrazniť, že údaj o RPMN bol dopísaný rukou v čase jej podpisu veriteľa, žalobca teda v čase jej uzavretia nemal o výške RPMN vedomosť (jej výška sa v bode 5 Zmluvy (25,42%) odlišuje od výšky RPMN v bode 6 (24,90%)). Výška RPMN musí byť riadne určená a predostretá spotrebiteľovi v čase vzniku zmluvy. Nemôže byť zmenená jednostranným úkonom zo strany žalovaného. Nový návrh na uzavretie Zmluvy žalobcom prijatý už nebol (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka), čo znamená že k uzavretiu Zmluvy riadne nedošlo a absentuje preto zákonom vyžadovaná písomná forma zmluvy podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, čo je ďalší dôvod prečo súd hodnotí úver ako bezúročný a bez poplatkov (por. napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn.: 17Co/73/2016).

26. Súd preskúmal aj Dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX a dospel k záveru, že pri jej uzavretí došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti žalovaného, takouto dohodou žalovaný „nanútil“ žalobcovi služby informácií o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú sumu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom, a to bez ohľadu na to, či žalobca bude mať o takúto „službu“ záujem, alebo nie. Pokiaľ ide o formu dojednania dohody o poskytnutí služby, bola síce uzatvorená ako samostatná dohoda, avšak odplata (za službu) mesačne odplatu za poskytnutie služieb vo výške 2,58% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru a táto mala byť priamo zahrnutá na mesačné splátky, čo ostatne vyplynulo aj z výpisu z účtu žalobcu, kde je zrejmé, že platil okrem bežnej splátky 87,17 eur a následne aj sumu vo výške 17,43 eur. Nezapočítanie odplaty v zmysle dohody do RPMN nie je v súlade so znením zákona o spotrebiteľskom úvere, nakoľko účelom dohody (ako závislej zmluvy) bolo navýšiť odplatu za poskytnutý úver a tým obísť § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, keď žalovaný výšku odplaty v zmysle Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX nezarátal do výšky RPMN, čo je ďalším dôvodom na konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ. (por. napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 9Co/19/2019)

27. Pokiaľ ide o celkovú výšku úveru, medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný odfinancoval žalobcovi titulom úveru len sumu 1.350,- eur. Podľa názoru súdu poskytnutie úveru takým spôsobom, že veriteľ zinkasuje jeho časť, hoci vo forme poplatku za poskytnutie úveru ešte pred odfinancovaním samotného úveru je v rozpore právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, lebo úroky sa počítajú z jeho nekrátenej časti, avšak žalobca mal možnosť využiť úver v nižšej poskytnutej výške. Žalovanému vzniklo právo na poplatok za úver až po tom, ako úver poskytol, nemožno žiadať odplatu za poskytnutie úveru, ktorý ešte nebol poskytnutý.

28. Ako vyplynulo z výpisu z účtu, žalobca titulom úveru zaplatil celkovo sumu vo výške 1.391,86 eur (táto skutočnosť tak isto nebola žalovaným spochybňovaná a súd ju považoval za nespornú), po odpočítaní poskytnutej čiastky vo výške 1.350,- eur, vzniklo žalobcovi právo na vrátenie sumy vo výške 41,86 eur, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie titulom plnenia bez právneho dôvodu. Nakoľko súd posúdil predmetný úver ako bezúročný a bez poplatkov, žalovaný mal nárok na vrátenie poskytnutého plnenia - istiny vo výške 1.350,- eur, v prevyšujúcej časti je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenia vo výške 41,86 eur. (výrok I)

29. Pokiaľ však ide o omeškanie, tu sa súd nemohol stotožniť so žalobcom čo do obdobia uplatňovaného úroku z omeškania, ktorý požadoval odo dňa 21.02.2017 (uvedený dátum je dňom, keď žalovaný už vedel, že sa bezdôvodne obohatil na žalobcovi a mal dostatok času obohatenie vrátiť, na účet žalobcu). Po preskúmaní listu - úverová zmluva - predsporová výzva zo dňa 21.02.2017 je zrejmé, že žalobca vyzval žalovaného na podpis dohody o urovnaní, na základe ktorej príde k určeniu povinnosti žalobcu uhradiť len istinu úveru a vyhotovenie nového splátkového kalendára, nie však na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pre ustálenie dňa počiatku omeškania tak pre súd bol rozhodujúci deň doručenia žaloby žalovanému (10.04.2018), až deň nasledujúci po doručení žaloby je možné konštatovať, že sa žalobca dostal do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia, preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 41,86 eur od 11.04.2018 do zaplatenia (výrok I) a v prevyšujúcej časti úrok z omeškania zamietol (výrok II).

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný, zamietnutie časti nároku sa týkalo príslušenstva, preto súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. (výrok III.)

33. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).